

Arrest

nr. 350 059 van 8 juli 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 augustus 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 februari 2026.

Gelet op de beschikking van 20 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Op 22 januari 2026 ontvangt de Raad een *“NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure”* van de verwerende partij.

Op 6 februari 2026 maakt verzoeker bezwaar tegen de behandeling via een louter schriftelijke procedure.

2. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.”

3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar dat hij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

4. Verzoeker maakt op 6 mei 2026 een aanvullende nota overeenkomstig oud artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet over, waarbij hij stukken voegt die hij in de inventaris benoemt als volgt:

“Bewijzen van de communicatie tussen verzoeker en zijn raadsman waaruit blijkt dat verzoeker niet meer in het adres gekend bij het CGVS woonde.

Foto van verzoeker samen met zijn zus.

Deze foto is genomen tijdens het werk van verzoeker samen met zijn zus in Afghanistan.

Foto's over leven van verzoeker in België.

Schoolbewijzen Bewijzen van werk”.

Verzoeker betoogt in zijn aanvullende nota: *“Verzoeker wenst met deze stukken aantonen dat de brief van het CGVS nooit ontvangen heeft. Verzoeker wil met de andere stukken aantonen dat hij in Afghanistan samen met zijn zus gewerkt heeft en dat hij in België totaal verwesterd is.”*

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

4.2. Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

5. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 8 mei 2026 om 9 uur 30 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1626 staat onder eed en tolkt Pashtou – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker betwist dat zijn beroep laattijdig zou zijn ingesteld: hij heeft de bestreden beslissing pas laattijdig kunnen ontvangen omwille van een verhuis en hiermee moet rekening worden gehouden. Hij heeft zijn adreswijziging meegedeeld aan zijn (toenmalige) advocaat, maar deze heeft op zijn beurt nagelaten om verweerder hiervan in kennis te stellen. Uit de communicatie met zijn voormalige advocaat die hij heeft gevoegd bij zijn aanvullende nota blijkt duidelijk dat er een adreswijziging is gebeurd. Ten gronde verwijst verzoeker naar de aanwezigheid van een zus in België en naar de foto's die hij heeft bijgebracht waarop hij samen met haar is te zien. Deze duiden erop dat hij is verwesterd en dit aspect moet worden beoordeeld door de Raad en is belangrijker dan de kwestie van de tijdigheid van zijn beroep. Voor het overige volhardt verzoeker in zijn verzoekschrift. Verder bevraagd, licht verzoeker toe dat hij zijn advocaat op 18 juli 2025 heeft ingelicht over zijn adreswijziging, maar nooit op de hoogte werd gesteld van de bestreden beslissing van 12 augustus 2025. Het was pas toen hij in november 2025 merkte dat hij de elektronische maaltijdcheques die hij kreeg van Fedasil niet meer kon gebruiken, dat verzoeker heeft kunnen achterhalen dat deze beslissing was genomen. Verzoeker vraagt de Raad om zijn beroep toch ten gronde te behandelen en wijst erop dat hij in België werkt en naar school gaat.”

6. Verzoeker brengt met voormeld betoog geen dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 24 februari 2026 inzake de laattijdigheid van zijn beroep.

6.1. Beroepstermijn

Het beroep van verzoeker is gericht tegen voormelde beslissing *“weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”* van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) van 12 augustus 2025.

Overeenkomstig oud artikel 39/57, § 1, lid 1 van de Vreemdelingenwet bedraagt de beroepstermijn tegen die beslissing dertig dagen.

Deze termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

6.2. Kennisgeving

Oud artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient overeenkomstig artikel 50, § 3, dient in België woonplaats te kiezen.

Zo hij geen woonplaats heeft gekozen wordt de verzoeker geacht woonplaats te hebben gekozen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De vreemdeling die aan de grens een verzoek om internationale bescherming indient zonder te voldoen aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, wordt geacht woonplaats te hebben gekozen op de plaats waar hij wordt vastgehouden.

Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de Minister.

Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeniswijze.

De oproepingen en de aanvragen om inlichtingen kunnen eveneens geldig verstuurd worden naar de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kunnen de oproepingen en aanvragen om inlichtingen ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeniswijze, onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf.”

Een geldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan. Derhalve wordt vooreerst geverifieerd of deze correct en rechtsgeldig is geschied, hetgeen het geval is, zo blijkt.

Artikel 51/2, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, (...) elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangbewijs”*.

Uit het administratief dossier blijkt dat de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurde bij aangetekende brief verstuurd naar de door verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gekozen woonplaats te Ba(...)laan, Westende (administratief dossier, stukken 1 en 2; deel 4 Bijkomende informatie, *“Verklaring: wijziging gekozen woonplaats”* van 13 februari 2025 en Notities van het persoonlijk onderhoud van 20 maart 2025, p. 3). De kennisgeving gebeurde aldus op een rechtsgeldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar de gekozen woonplaats van verzoeker. Een rechtsgeldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan.

6.3. Laattijdigheid beroep

De beroepstermijn loopt in geval van kennisgeving bij aangetekende brief, zoals in casu, steeds vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop die brief aan de postdiensten werd overhandigd, *“tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst”* (oud artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet). Zoals hierna zal blijken, ligt er geen dergelijk tegenbewijs voor.

Uit het administratief dossier blijkt dat de aangetekende brief met de bestreden beslissing op dinsdag 12 augustus 2025 aan de post werd overhandigd.

Overeenkomstig voormeld oud artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, was maandag 18 augustus 2025 dus de eerste dag van de beroepstermijn.

Gelet op de beroepstermijn van 30 dagen was dinsdag 16 september 2025 de vervaldag van de beroepstermijn. Verzoeker had derhalve tot en met dinsdag 16 september 2025 tijd om beroep in te dienen.

Het verzoekschrift, verzonden op 5 december 2025, werd bijgevolg ingediend buiten de wettelijke termijn. Dit werd ook in voormelde beschikking vastgesteld.

6.4. Overmacht

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoeker aantoont dat hij wegens overmacht werd verhinderd zijn verzoekschrift tijdig in te dienen.

Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, "Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)" in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Noch uit het verzoekschrift of de aanvullende nota van verzoeker, noch uit het betoog ter terechtzitting, blijkt een reden van overmacht.

Artikel 51/2, vierde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de Minister."*

Uit de communicatie met zijn raadsman, gevoegd bij het verzoekschrift en de aanvullende nota, en uit het *"Attest samenstelling gezin en bewijs van woonst"*, gevoegd als stuk 3 bij het verzoekschrift blijkt weliswaar een ander adres van verzoeker, maar hieruit blijkt niet dat verzoeker de wijziging van zijn woonplaatskeuze heeft overgemaakt aan het Commissariaat-generaal overeenkomstig voormeld artikel 51/2, vierde lid, van de Vreemdelingenwet. Dit blijkt evenmin uit stuk 2 gevoegd bij zijn verzoekschrift.

Verzoeker weerlegt bijgevolg niet dat de kennisgeving op een rechtsgeldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending gebeurde naar zijn gekozen woonplaats, zoals hoger reeds vastgesteld. Om dezelfde reden kan het Commissariaat-generaal niet ten kwade worden geduid dat de brief werd teruggezonden naar het Commissariaat-generaal met de mededeling dat geen briefwisseling (meer) op het aangeduide adres wordt ontvangen, zoals eveneens blijkt uit het administratief dossier (administratief dossier, deel 4 Bijkomende informatie). Er blijkt immers niet dat verzoeker de wijziging van zijn woonplaatskeuze meedeelde overeenkomstig voormeld artikel 51/2, vierde lid.

Verzoeker is zelf verantwoordelijk voor zijn woonplaatskeuze, het meedelen van een wijziging ervan aan het Commissariaat-generaal op de daartoe in artikel 51/2, vierde lid, van de Vreemdelingenwet voorziene wijze en het organiseren van zijn briefwisseling/post. Hij dient zich zo te organiseren dat hij tijdig kennis kan nemen van de briefwisseling die hem aanbelangt en hem per post aangetekend wordt toegestuurd. Het betoog ter terechtzitting doet hier geen afbreuk aan.

Waar verzoeker ter terechtzitting stelt dat hij zijn adreswijziging heeft meegedeeld aan zijn toenmalige advocaat *"maar deze heeft op zijn beurt nagelaten om verweerder hiervan in kennis te stellen"*, leest de Raad het volgende in de communicatie met zijn voormalige raadsman: *"Daarnaast wil ik u informeren over mijn nieuwe adres. Ik verzoek u vriendelijk om alle verdere post naar dit nieuwe adres te sturen."* Los van de vraag of verzoeker met deze communicatie zijn toenmalige advocaat al dan niet uitdrukkelijk heeft verzocht de adreswijziging aan de verwerende partij mee te delen, benadrukt de Raad dat eventuele tekortkomingen die door een advocaat in het kader van zijn optreden voor een verzoeker zouden zijn begaan, aan de verzoeker worden toegerekend en voor de verzoeker geen geval van overmacht kunnen uitmaken (*"Qui mandat ipse fecisse videtur"*; RvS 26 september 1984, nr. 24.689; RvS 16 juli 2003, nr. 121.743). Eventuele tekortkomingen van een advocaat ontslaan een verzoeker niet van zijn wettelijke verplichting om een wijziging van woonplaatskeuze aan het Commissariaat-generaal mee te delen op de daartoe in artikel 51/2, vierde lid, van de Vreemdelingenwet voorziene wijze, *i.e.* bij een ter post aangetekende zending.

Het behoort niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich uit te spreken over eventuele fouten en tekortkomingen begaan door een advocaat in het kader van een procedure. Die eventuele fouten en tekortkomingen worden toegerekend aan de partij waarvoor deze advocaat als procesvertegenwoordiger optreedt en maken voor die partij, zo weze herhaald, geen geval van overmacht uit. Het staat een verzoeker desgevallend vrij om in dit verband verdere stappen te zetten.

Hoe dan ook doet verzoekers betoog geen afbreuk aan de vaststelling dat de wijziging van verzoekers woonplaatskeuze niet werd meegedeeld aan de verwerende partij overeenkomstig artikel 51/2, vierde lid, van

de Vreemdelingenwet. Kortom, verzoeker toont niet aan dat er geen rechtsgeldige kennisgeving van de bestreden beslissing zou zijn gebeurd, noch dat er sprake zou zijn van een overmachtssituatie die hem buiten zijn wil om zou hebben verhinderd om tijdig kennis te nemen van de bestreden beslissing.

Zoals hoger aangestipt, zou de Raad zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen. Het betoog ten gronde zoals ter terechtzitting en in het verzoekschrift geformuleerd, het volharden daarin en de stukken gevoegd bij de aanvullende nota van verzoeker waarmee hij wil aantonen dat hij in Afghanistan samen met zijn zus gewerkt heeft en dat hij in België totaal is verwesterd, zijn bijgevolg niet dienstig. De stelling dat verzoekers voorgehouden verwestering belangrijker is dan de kwestie van de tijdigheid van zijn beroep, kan om dezelfde reden evenmin worden gevolgd.

6.5. Aangezien geen overmacht wordt aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig werd ingediend.

7. Het beroep is onontvankelijk ratione temporis.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO